

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:
pe un an 1500 Lei,
pe o jumătate de an 750 Lei.
ANUNȚURI ȘI RECLAME:
Un șir Corp V, lățimea a doi milimetri,
Lei 30. Lățimea de 1 cm. 150 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU
Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

Doamne împărate, dăruiește-mi
mie, ca să-mi văd greșele mele
și să nu osândesc pe fratele meu,
că bine ești cuvântat în vecii
vecilor, Amin.

Pe cruce...

Sfârșit de durere, străpuns de piroane
groase, Mântuitorul lumii stă atârnat pe cruce
între cei fărădelege socotit.

Sângele curge șiroaie din trupul Lui plin
de rane, durerile îi sunt mari, iar El rabdă,
suferă și tace; nu scoate nici un strigăt de
durere, doar cu ochii plini de lacrimi se roagă
pentru răstignitorii Lui: „Părinte, iartă-le lor,
că nu știu ce fac“.

Suflete iubit, gândite-ai vreodată la
Isus, la jertfa Lui, la rănilor Lui, la sângele
Lui, la iubirea Lui cea fără de margini?..

Stai o clipă, suflete dragă, și privește
pe Mântuitorul, privește la crucea Lui, pe
care suferă chinul cel mai greu pentru mân-
tuirea noastră!

Uite-L pe cruce, atârnat între cer și pământ,
incununat cu cunună de spini și în jurul
Lui numai oameni plini de ură, cari îl bat-
jocoresc și rād de Dânsul. Fața Lui cea stră-
lucitoare de altă dată acum este palidă, pâl-
muită și scuipată; fruntea îi este rănită de
spini; trupul Lui plâpând plin de vânătăi și
rane se sprijinește numai în cuie, cari fac să-
sângereze rănilor și mai tare și sângele curge
fără încetare pe lemnul crucii; ar vrea să-și
plece capul, dar n'are unde. Sleit de puteri
simte o sete grozavă și privind spre cei de
jos cu glasul stins de durere zice: „mi-e sete“,
iar ei în loc de apă îi dau oțet și fiere amară
să bea.

Pe cruce Stăpânul veșniciei își dă sufle-
tul său în mâinile Tatălui ceresc. Se cutre-
mură pământul, soarele se întunecă, mormin-
tele se deschid și morți morți învie, iar osta-
șul de pază de lângă cruce, înspăimântat
spune: „Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a
fost acesta“.

Pe cruce... pe Golgota, acolo a murit
Domnul Isus, Rescumpărătorul lumii.

Iată, suflete, Domnul s'a jertfit pentru
noi, pentru mântuirea noastră! Și glasul jert-
fei Lui răsună și astăzi și cheamă pe toți, să
vie, să ia mântuire din izvoarele vieții veșnice.

Vino, suflete la Isus, El e viu în vecii
vecilor; iubește L pe El și nu uita niciodată
jertfa Lui. Păzește cuvintele Lui cari dau
vieață și adu-ți mereu aminte de iubirea Lui.
Slujește Lui cu drag și nu uita chinurile Lui
niciodată... niciodată...

Vino suflete 'nsetat.
La izvorul cel curat,
Vino la Isus, cel care
A răbdat dureri amare
Și în coast' a fost împuns

Și de piroane străpuns.
Te cheamă cu fruntea 'n spini
Cu ochii de lacrimi plini.
Vino, suflete drag, vină
La crucea de sânge plină;
Acolo-i a ta lumină
Și mântuire deplină.
Plânge, suflet păcătos,
Și te roagă lui Hristos,
Nu mai sta de El străin!
Fără El vieața-i chin!
El vieața-ți indulcește,
Vino la El și l iubește
El de rău te mântuiește!

IACOB SUCIU
plugar, Valea-Largă

Iuda — Trădătorul

În Săptămâna Patimilor se citește la sfîn-
tele slujbe toată istoria Patimilor Domnului.
Le istorisesc cei patru evangheliști: Sfinții
Matei, Marcu, Luca și Ioan. Ascultând sfintele
evangelii la sfintele slujbe și gândindu-ne
la minunatele și înfricoșătoarele Patimi ale
Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos,
vedem cu ochii sufletului nostru mai multe
figuri pomenite în Sfânta Carte. Din acele
figuri să ne alegem una și să ne gândim la
faptele sale. Să alegem pe Iuda din Iscariot.

Mântuitorul l-a ales de apostol al său.
Din marea mulțime a oamenilor cari trăiau în
vremea aceea e ales de Domnul, ca să fie
„pescar de oameni“, să fie propovăduitor al
învățăturii creștine, a adevărului celui mai
presus de fire, tâlcuit lumii de Mântuitorul.
Prin această alegere Iuda din Iscariot (zis și
Iscarioteanul) ajunge să aibă cea mai fru-
moasă — și totodată cea mai grea — misiune
de îndeplinit. Frumos este, să propovăduiești
la toată făptura pe Isus Hristos, dar multe
sunt greutățile cu cari ai de luptat. După ce
e ales din marea mulțime, ajunge să trăiască
aproape de Mântuitorul. Zi de zi aude dum-
nezeșteile sale învățăturii. Vede cu ochii fap-
tele dumnezeescului Răscumpărător al lumii.
Trăiește cu ceilalți apostoli, cari vor deveni
stâlpi ai Bisericii lui Isus Hristos și vor ade-
veri cu moartea de martir că au crezut în
Domnul.

Între Apostoli, Iuda avea slujba de vi-
stiernic. La el erau banii de lipsă pentru
vieața apostolilor. Deși era aproape de Dom-
nul, nu a înțeles, cine e Mântuitorul. Se
aștepta să întemeieze o împărăție lumească,
în care el să fie tot vistiernic. N'a înțeles
cuvintele Mântuitorului: „Împărăția mea nu
este din lumea aceasta“. Apostolul care n'a

înțeles că Domnul întemeiază o împărăție
spirituală, care n'a înțeles ce este creștinis-
mul, a devenit trădătorul în veci urgisit, vân-
zătorul Domnului. Sufletul de apostol s'a pre-
făcut în suflet de trădător. Pentru 30 de ar-
ginți a vândut pe Domnul celor cari voiau
să-L răstignească. Pe vremea aceea 30 de
arginți nu erau o sumă mare. Era doar va-
loarea unei perechi de boi.

Mântuitorul știa că Iuda îl vinde. Ca
Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat,
Mântuitorul știa tot ce se va întâmpla. La
cina cea de taină din Joia Mare le spune
apostolilor adevărul crud și greu ca plumbul:
„Și unul din voi mă va vinde“. Iuda era acolo.
Pictorul italian Leonardo da Vinci a pictat un
tablou, în care vedem cina cea de taină și
pe care îl găsim în multe biserici. La cina
cea de taină era de față și Iuda. A văzut că
Mântuitorul știe că el e vânzătorul. Fața i-s'a
făcut palidă. Ca să nu fie cunoscut de ceilalți
apostoli, a zis și el cu glasul stins: „au eu,
Doamne?“.

Apostolul Iuda se duce între dușmanii
Domnului și îi aduce în grădina în care Dom-
nul se ruga. Cu o sărutare vinde pe Isus.
A sărutat pe Domnul, pentru ca oamenii fa-
riseilor să știe, care e Isus, ca pe El să-L
prindă, ca pe El să-L ducă la arhierul anu-
lui acelaia, (pe vremea aceea an de an se
alegea un arhieru al Evreilor). Prin această
faptă Iuda s'a făcut vinovat de cea mai mare
trădare. Cuvintele Sfintei Scripturi sunt atât
de convingătoare când spun: „Vai de cel
prin care vine sminteala!“.

Prin această trădare Iuda și-a împlinit
slujba sa și a primit cei 30 de arginți. Nu s'a
putut însă bucura de bani, căci erau preț de
sânge nevinovat. În om există o lumină dum-
nezească, a cărui glas ne îndeamnă, să ne
pară rău de faptele cele rele. În sufletul fie-
cărui om există un glas al conștiinței. Se
întâmplă uneori ca tâlhari și înșelători, cari
n'au putut fi prinși de nimeni, să meargă la
jandarmi și să-și recunoască faptele cele rele,
știind bine că vor fi pedepsiți. Glasul con-
științei nu-i lasă în pace, îi îndeamnă să-și
recunoască faptele cele rele.

În sufletul lui Iuda se petrece atunci
ceva nespuse de dureros pentru el. Își dă
seama că a vândut pe Domnul. Aude și vede,
la ce suferințe e supus Mântuitorul și totodată
își amintește că Omul pe care l-a vândut nu
este un om ca alții. Cei treizeci de arginți
li devin o povară grea, nespuse de grea. Vrea
cu tot prețul să se scape de banii accia. Se
duce la farisei și vrea să le dea banii înapoi,
dar fariseii nu-i primesc. Aruncă banii în si-

nagogă și pleacă. Unde se duce? Pe cine caută? Pe cine vrea să întâlnească? Nu caută pe nimeni. Glasul inimii sale îi spune, că a făcut cea mai mare nelegiuire. Nici nu mai poate judeca. Nu mai dorește nimic din lumea aceasta. Se duce departe în noaptea adâncă. Undeva, într'un loc părăsit, găsește un copac. Trădătorul săvârșește și al doilea păcat. Se spânzură, nici nu se mai crede vrednic să trăiască în această lume. Așa s'a sfârșit șirul zilelor aceleia, carea vândut pe Domnul, pentru treizeci de arginți! Iată un păcat greu, foarte greu!

Și credeți că numai Iuda a vândut pe Domnul? Credeți că de atunci nu l-a mai vândut nimeni? Să știți că îl vinde pe Domnul tot cel ce săvârșește păcate. Il vinde pe Domnul cel ce nu ține legea lăsată de El. Il vinde pe Domnul tot cel ce nu crede, tot cel ce înșală, tot cel ce se lapădă de El și de Biserica Sa.

Când rostim cuvinte de grea osândă asupra lui Iuda, bine este, să avem și tăria de a rosti grea osândă asupra a tot ce e în noi asemănător lui Iuda.

Iosif Naghiu

Grăunte sufletești

Dumnezeu ne poartă grija tuturor

Cât de veseli și plini de încredere putem privi la ceruri, de când ne-a arătat Isus că acolo locuște marele și atotputernicul Dumnezeu, Tatăl nostru!

Ce nu este în stare să facă un tată pământean pentru copiii săi! Cu atât mai mult va face Tatăl nostru cel din ceruri pentru noi, fiii săi sufletești.

Cât de des ne atrage Isus Cristos atențiunea asupra bunătații sale! Să citim numai o parte din vorbirea lui de pe munte: „Nu vă grijiți de sufletul vostru, ce să mâncați și ce să beți; nici de trupul vostru, cu ce să vă îmbrăcați. Au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât haina? Căutați la paserile cerului, că nici nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jirnițe, și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Au nu sunteți voi mai mult decât acelea? Dar cine din voi grijindu-se poate să-și adaugă statului său un cot? Și de haină ce vă grijiți? Socotiți crinii câmpului cum cresc: nici nu se ostesc, nici nu torc. Și vă zic, că nici Solomon în toată mărirea sa nu s'a îmbrăcat ca unul din aceștia. Deci dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâne se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă: au nu cu mult mai vărtos pe voi, puțin credincioșilor?” (Matei 6, 25—31).

Ce frumos vorbește despre providența divină Porocul Isaia la 49, 15: „Oare femeia uită pe pruncul ei și de rodul sânului ei nu are milă? Chiar când ea îl va uita, eu pe tine nu te voi uita”, zice Domnul. Iși aseamănă aici Domnul dragostea sa față de noi oamenii cu dragostea pe care o are o mamă față de copilul ei și ne asigură, că chiar și dacă mama și-ar uita copilul, el nu ne va uita pe noi.

De aceea a avut sf. Ioan Gură de Aur atâta încredere în Dumnezeu, chiar și atunci, când împărăteasa Eudoxia l-a surghinuit din Constantinopol. Când adevărat i-a adus solul vestează aceasta, marele arhieru i-a răspuns: „Cu plăcere primesc pedeapsa aceasta, pentru că ori unde mă voi duce, pretutindenea este ceriul deasupra mea și acolo locuște Tatăl meu, care m'a chemat din cenușă la viață și care se va îngriji de mine părintește și mă va conduce și îndrepta, mă va iubi și mângăia, mă va îmbrăca și hrăni”.

Regele Matia Corvinul, mort la anul 1490, a fost ales în anul 1458 rege al Ungariei. Din prilejul acesta magnații unguri s'au adunat în cetatea Buda, ca să-l sărbătorească. Intre cei ce doreau să-l sărbătorească se afla și voevodul Lazar al Serbiei. În cinstea acestor magnați regele Matia a aranjat, în cetatea dela Buda, unde locuiau cu toții, serbări mari, zile dearândul. Un hoț se furișă cu acel prilej într'una din zile în curte și se ascunse sub patul în care dormia voevodul Lazar al Serbiei și soția sa. În seara aceea îi declară Lazar soției sale că n'a venit la Buda, ca să-i facă frumosul regelui, ci ca să-l omoare. Oricât l-a desmântat soție-sa de acest plan, Lazar nu se lăsă înduplecat. Apoi adormiră amândoi.

Hoțul, care a ascultat cu mare băgare de seamă întreagă convorbirea, se folosi de prilejul binevenit, ieși de sub pat, se furișă pe ușă afară și se lăsă luat prizonier de către gardă, pe care o rugă, ca dimineață să-l ducă în fața regelui, că are să-i descopere ceva extraordinar de important.

Regele, deși cu greu, îl primi totuși, dar nu-i crezu. Atunci hoțul îl rugă, să-l incuie, până nu se va dovedi că a spus adevărul. Regele se învoi, porunci să-l incuie, dar să l trateze bine. Intre timp începu a-l observa pe principe, dar acela nu dădu nimic de bănuie. După două zile voevodul îi trimise vorbă regelui că trebuie să meargă acasă. De aceea îl rugă pe regele, să bea cu el un pahar de vin de despărțire. Regele se învoi și se prezentă în camera voevodului. Un servitor aduse un ulcior de vin și două pahare pline cu vin. Voevodul îi întinse regelui un pahar, dar regele nu-l primi, ci-l rugă pe voevod, să guste mai întâi el din pahar. Voevodul îngălbeni, când văzu, cât de serios îi porunci acuma regele, să bea mai întâi el din pahar. Cu mâna tremurândă ridică sârbul paharul, în vreme ce soție-sa leșinase. Nu trecu o oră și voevodul muri între chinuri grozave, iară regele remuneră în mod regesc pe hoțul devenit mântuitor al vieții regelui.

Unde trebuie o pildă mai grăitoare a providenței divine decât aceasta?

Părintele Iuliu

Răstignirea

De teama ca să nu se răscoale poporul împotriva lor, dușmanii lui Isus se sfătuiu zicând: Ce facem, că Acesta mereu predică și face minuni, și mulți merg după El? Astfel în noaptea de Joia Mare îl prind prin trădarea lui Iuda. Il duc la Caiafa arhieru, unde erau adunați toți cei cari L-au judecat la moarte prin răstignire. Inșă pentru a-L putea răstigni, L-au dus la Pilat, să-i ceară învoirea. Acesta, ca oarecum să-L scape de răstignire, poruncește, să i-se dea o bătaie soră cu moartea, după care trupul Domnului era numai rană, iar pământul numai sânge. Căci pumnii, palmele, bețele, crengile de mărăcini, îmbrânciturile, frânghiile cu sabia, bicele cu multe curele terminate la capete cu globurile de plumb și cu cârlige, cari smulgeau șuvițe de piele și de carne din preaslântul trup, alături de ocări, de batjocuri, de scuipături, de blesteme și de injurături, curgeau asupra lui Isus ca ploaia. Asemenea și bătaia de 3 sferturi de ceas, dată de 3 perechi de bătași, schimbată perechea tot la un sfert de ceas, în care timp a fost legat de un stâlp. Incetând bătaia, L-au deslegat, când Isus căzu în balta propriului său sânge. Apoi i-se pune cununa de spini pe cap și o trestie în mână, batjocorindu-L: Bucură-te, împăratul Iudeilor!

După toate acestea înfățișarea lui Isus

era cât se poate de jalnică. Totuși poporul atârnat de slugile lui Caiafa, țipa cât putea: Răstignește-l, răstignește-l pe el! La ceea ce Pilat s'a învoit. Și numai decât i-se pune crucea de stejar în spate, de greutatea alor două traverse de cale ferată, adică 80 până la 100 de kg. În drum spre Golgota, căzu de 3 ori cu ea, zdrobindu-și genunchii. Soldații care-L duceau, ca să nu moară pe calea pe cruce, au silit pe trunchiosul Simon Cireneul să-i ajute. Ajunși la locul numit, Isus e răstignit între doi tâlhari. Mănilor Lui, cari au mângăiat, au vindecat, au binecuvântat 3 ani și jumătate, sunt ținute cu piroane, ca și picioarele, pentru a nu mai răspândi Evanghelia. Fiul Omului n'are unde să-și plece capul. Dar iată, răutatea oamenilor ce pat în dat, pe care de durere nu se putea răsufla în nici o parte!

Înainte de a muri, prin cuvintele: „Părinte, iartă-le lor că nu știu ce fac”, Isus își sigilează Evanghelia Sa cu dragoste. Față de oine? Față de cei mai mari tâlhari, cari i-au pregătit cea mai rușinoasă și cea mai chinuitoare moarte. Fapt, care l-a îndemnat pe căpitanul păgân roman dealături, să strige la moartea lui Isus: „Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!”

Prin păcatele noastre, noi la fel L-am bătut și L-am răstignit pe Cristos. Oare nu e momentul, să ne rușinăm de astfel de mișelii? Oare nu e momentul, să ne îndreptăm, printr-o spovedanie adevărată? — Ba da, iubitorilor! Căci Isus de mult ne așteaptă pe cruce cu brațele deschise. Iar răsplata ne-o va spune și nouă în ora morții, ca tâlharului din dreapta: Astăzi vei fi cu mine în rai!

Păr. OCT. FULICEA

În grădina Getsemani

Se lăsase umbra săcii
Când Domnul cu năvălăcii
Sculându-se dela cină
S'a dus cu ei în grădina
Și cuprins de întristare
Zice către ai săi cu jale:
„Într'ast lmi este foarte
Sufletul meu pân' la moarte
Vă rugați buului Tată,
Vremea este apropiată”.

C'o ceată de oameni vine,
Dând și semnul, lor le spune
„Pe care-l voi uita săruta,
Pe acela-l veți lega”.

Și pe genunchi s'a plecat,
Tatălui sfânt s'a rugat.
La ai săi când a venit,
El cu toți au adormit
Și le zise lor: „sculați,
Nu dormiți, ci vă rugați,
Stați acum și privegheați,
Somnului să nu vă dați”.

„Tată, acest pahar amar,
De poți, eu te rog așa,
Dela min'al depărta,
Inșă totuși fie așa
Cum îți este voia ta”.

„Când se'ntoarse iar l-ai săi
Li află dormind trestrei
Și îi mustără zicând: «cuma
Nu puteți veghea acum?
Petre n'ai puteri în tine
Să veghezi un ceas cu mine?»
Să se roage merge iară
Ș-apăsă de grea povară
Cu mai mult foc s'a rugat
Fiind foarte întristat
Și din fusta Lui carată
A'nceput să curgă'ndată
Sudori reci de sânge, care
Se scurgeau încet la vale
Și în picuri cădeau jos
Pe pământul păcătoș.
Un inger din slăvi senine,
Ca să-l întărească vine.
La ai săi se'ntoarse apoi,
Zicându-le: «de acum voi
Puteți să dormiți, căci iată
Vănzătorul vine'ndată».

„Pe care-l voi uita săruta,
Pe Domnul dacă-l aflară
Iuda se apropiară
F'c Isus l-a îmbrățișat
Și'n obraz l-a sărutat.
Isus ca și omul care
A știut ce gând el are
Zise: «Iudo, vai de tine,
C'unsărut mă vinzi pe mine?»
Apoi El s'a îndreptat
Spre ostași și i-a'ntrebat:
„Voi pe cine căutați
De sunteți așa 'narmați?»
El cu toții i-au răspuns:
„Noi căutăm pe Isus!”
«De mă căutați, Eu sunt!»
El căzură la pământ.
De jos dacă s'au sculat
Pe Isus ei l-au legat.
Petru, vrând a-l apăra,
Luă'n mână sabia
Și într'un ostaș a dat
Urechea jos i-a tăat
Domnul atunci îi grăi:
«Petre, Petre, tu nu știi,
Cin' scoate sabia afară,
De sabie o să piară.
Pune-ți sab'a în teacă
Nu stii tu, că al meu Tată,
De-aș vrea a m'apăra,
Mii de ingeri El mi-ar da,
Dar trebuie tot' să fie
Pre cum în Scriptură scrie»
Apoi biând El s'a lăsat
Să fie de-ostași legat
El trupul lui precacurat
În lanțuri l au ferecat.
L-au dus de l-au judecat
L-au bătut și l-au scuipat.
La moarte l-au osândit,
Ca să fie răstignit.
Iar Isus toate-a răbdat
Până sufletul și-a dat
Pentru noi, a ne scăpa
De-a iadului muncă grea».

Întră Iuda în grădina
I. SUCIU
țaran din Valea...

Cum stă lumea și țara

Frontul nostru

Trupele noastre înaintază strâns unite cu trupele rusești și cuceresc mereu teren și resping contraatacuri. Printre multele localități cucerite de ele este și orașul Bzeneț.

Armatele roșii au ocupat Berlinul

Armatele roșii ajunseseră la râul Odră, care se varsă în Marea Baltică și este cel din urmă râu mare care apără Berlinul. Săptămâna trecută ei au început ofensiva dinspre orașele Cüstrin și Frankfurt de pe Oder de o parte, din jurul orașului Stettin dinspre nord și dinspre orașul Kottbus dela miazăzi de Berlin. După o pregătire mare cu tunurile, ei au reușit să înainteze până în suburbiile Berlinului, iar în ziua de 23 April au ocupat Berlinul, ceea ce radio București a și anunțat încă în seara aceleși zile. Prin aceasta inima Germaniei hitleriste este străpunsă și ea trage de moarte. Că apoi cât vor ținea svârcolirile ei, vom vedea. Vorba e că jumătate din teritoriul Germaniei este ocupat de trupele aliate și sovietice. Prin această înaintare trupele sovietice au ajuns la numai 60 de km. de armata americană.

Și Jugoslavii înaintează spre Fiume

Trupele mareșalului Tito au reușit să ocupe Bakar, care se află la numai 7 km. de marele port Fiume.

Frontul din Apus

Și în săptămâna aceasta trupele aliate au făcut eforturi mari, ca să pună cât mai curând capăt războiului. Ele au ocupat orașele Nürnberg, Leipzig, Plauen, Magdeburg, Gröningen, Chemnitz, Düsseldorf, Bremen, Halle, Emden, Rottenburg, Tübingen, Dessau și Blankenburg. Se află la 1 km. de Harburg, un oraș în nemijlocită apropiere de cel mai mare

port al Germaniei, care este Hamburg. Când vor ocupa și Hamburgul, Germania hitleristă rămâne fără plămâni, așa că nu mai poate trăi.

Inaintări în Italia

Aliații au început ofensiva și în Italia. Ei se apropie de marele oraș Bologna; nu mai sunt decât la 12 km. de el. Germanii și-au aruncat în luptă toate armatele de pe acel front, ca să împiedece înaintarea aliaților la Bologna și de acolo spre valea râului Po.

Pierd mereu și Japonezii

Frontul japonez este cât se poate de greu, fiindcă Japonezii se bat cu o înverșunare foarte mare. Cu toate acestea trupele americane au cucerit orașul Cotabato din sudul insulei Mindanao și au pus piciorul și pe insula Balabac.

Tratate de prietenie între Uniunea Sovietică și Jugoslavia și Polonia

Săptămâna trecută s'au încheiat două tratate de prietenie, unul între Uniunea Sovietică și Jugoslavia, iar al doilea între Uniunea Sovietică și Polonia. Amândouă aceste tratate sunt de foarte mare importanță și arată bunele gânduri ce le are Uniunea Sovietică față de aceste două țări.

Conferința dela Sanfrancisco

În ziua de 25 April se va deschide conferința dela Sanfrancisco din California, de pe țărmul Oceanului Pacific, în Statele Unite Nordamericane. La această conferință iau parte reprezentanții tuturor statelor cari au fost potrivnice Germaniei. Noi nu vom avea acolo nici un reprezentant, nici Ungaria, fiindcă am fost cu Germania. La acea conferință se vor pune bazele viitoarei păci. Uniunea Sovietelor e reprezentată prin dl Molotov, comisarul poporului la externe.

De prin sate

† Cantorul Ioan Lupu din Mediaș

Când scriem aceste rânduri, cantorul Ion Lupu din Mediaș nu mai este între cei vii. A fost răpus după suferințe îndelungate, de o boală grea și neertăcare, în vârstă de abia 49 ani, dintre cari 25 petrecuți în slujba Bisericii.

A fost un cantor neîntrecut, nu numai aici, ci în tot jurul. Avea un glas plăcut, plin și totuși duios, încât nimeni nu-l întrecea. Era cunoscut, prețuit și iubit de toți, fără deosebire de naționalitate și de religie. Neuitate vor rămânea versurile de iertăciuni ce cânta la toate înmormântările, chiar și la ortodocși și la rom. catolici, și pe cari le compunea singur. Acum acest glas, care a ridicat atâtea inimi la Dumnezeu, a mângâiat și a scos atâtea lacrimi de ușurare, a amuțit pentru totdeauna. Amintirea lui nu se va șterge însă curând dintre noi.

Deși avea numai clasele primare, deși fără curs de cantor cunoștea atât de bine rândurilele și cântările bisericesti, încât toți erau uimiți, că el foarte rar se folosea de carte. Avea însă o mare dragoste de carte, așa că citea de toate și era în stare să discute cu oricine. Avea o credință tare și o apără cu îndărătnicie oricâte-ori se ivea ocazia. Era un vechiu abonat al „Unirii Poporului”.

Ion Lupu a fost și un gospodar harnic și priceput. Și-a mărit averea și a fost numit agent agricol al orașului. Bun tată de familie, și-a crescut cele trei fiice în școala secundară. Bun român, era reprezentantul plugarimii din oraș la toate manifestările naționale, unde vorbea cu căldură.

A fost mult timp membru în comitetul școlar Nr. 2 din oraș și cap al vecinătății din Str. Morii de Sita, unde locuia.

A avut răposatul și păreri politice. Nu le-am amintit, dar el nu s'a abătut dela ele niciodată, măcar

că în timpurile de frământări politice mulți au căutat în diferite feluri să-l schimbe.

A fost zis de bine pregătit de moarte, ca un creștin adevărat. El însuși a lăsat dispoziții familiei, ca să fie înmormântat în halbe tărănești și să fie adus pe brațe, iar nu cu car de mort. Dorința i-a fost împlinită, fiind dus chiar de membrii comitetului parohial.

La înmormântarea, care s'a servit de către Păr. Protopop E. Ciungan și Păr. Valeriu Stoian, a luat parte lume foarte multă, de toate confesiunile și din toate clasele sociale.

Biserica română Unită din Mediaș a pierdut un credincios și un cantor greu de înlocuit.

Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii și amintirea să-i fie veșnică.

Pr. V. STOIAN

Note din Beiuș

În orașul nostru se continuă cu o viață intensă spirituală, în jurul Sionului nostru, care se năzuiește din răspuneri, să fie pildă bună tuturor. Lucruri bune s'au desfășurat de astă dată la sărbătoarea Bunavețire. În aceea zi, dimineața la ora 9 în capela Internatului de băieți, după sfânta liturghie celebrată de Păr. I. Ciungan prof. de religie, la care s'au cuminecat elevii, s'a desfășurat solemnitatea primirii în cadrele Reuniunii a 26 elevii de sub președinția elevului Iliș Valer. Cu aceasta ocazie a luat ființă și secția rozarului, al cărui președinte e elevul Cuc Nicolae.

Același lucru a avut loc și la capela Internatului de fete, când s'a celebrat sfânta liturghie de Păr. I. Matei și Croșu Ioan, secretarul liceului S. Vulcan. Elevule s'au împărțit, iar la urmă s'a desfășurat primirea în Reuniunea Mariana a 32 elevi.

În capela Noviciatului Sf. Maria a surorilor Oblate Asumpționiste a avut loc la ora 9 solemnitatea depunerii voturilor călugărești a surorilor Pia, Miriam și Georgina. Actul solemn s'a săvârșit de către Pr. Cmeciu

Gheorghe, călugăr asumpționist. A luat parte un public numeros și ales, compus din persoane monahale și prietenii mănăstirii.

La ora 10 la biserica parohială s'a celebrat sfânta liturghie de către Revs. Dr. C. Tămăianu vicar, Dr. V. Hetco, Dr. N. Fueraș, la fața unui public numeros. Predica zilei a rostit-o Pr. Cristea Nicolae. Membrele Reuniunii s'au cuminecat în număr frumos. La urmă s'a cântat un Te Deum din ocazia împlinirii a ș. se ani dela încoronarea într-o Papă a Preafereștilui Părinte Pius al XII-lea. Ca de atâtea ori, a cântat corul mixt de sub conducerea înțeleptă a dlui prof. M. Bruchenta'.

După sfânta liturghie la ora 11,30 a avut loc adunarea generală a Reuniunii Mariana din parohie și a U.M.F.R.-ului diecezan în sala de gimnastică a liceului S. Vulcan.

După cântarea „Împărate ceresc” Revs. Dr. Hetco V. avut cuvântul de deschidere, apoi a urmat cuvântarea dnei Emilia Cosma prezidentă. Dzoara Titii Selegianu secretară citește raportul bogat în realizări spirituale al Reuniunii, în biserică, pe teren social, cimitir, spitale, răuși etc. Dna D. Fantănaru face darea de seamă asupra cassei cu rezultate îmbucurtoare. A plăcut mult și raportul dnei Antal secția îmbrăcăminte de pe lângă Reuniune. Toate rapoartele au fost primite.

La rând a urmat dna Eliza Dr. Pavel prezidenta U.M.F.R.-ului diecezan, care a accentuat grija puternică a Fecloarei Maria față de acest colț de Țară, care s'a evidențiat în toate ocaziile. Pr. Matei Ioan, în calitatea de asistent ecleslastic, a făcut o reflecție asupra întregii activități ce a fluit să o facă aceasta puternică reuniune aici în Bihorul nostru oropsit pe toate terenurile, unde s'a lucrat cu sor sub scutul Mariei.

Cuvântul de încheiere l-a avut Revs. D. C. Tămăianu, care a accentuat că se bucură de frumoasa activitate pe care a desfășurat-o Reuniunea Mariana din loc și din dieceză și le mulțumește taturora pentru munca pusă în slujba Neamului. Adunarea generală s'a terminat cu cântarea „Cuvinește cu adevărat”.

Tot în aceea zi după masă tineretul marianist dela cele două licee din loc a aranjat o frumoasă serbare.

Pentru toate aceste laudat să fie numele Domnului.

Pr. NICU CRISTEA

Noua administrație comunală din Homorod

La Homorod a fost numit: Gh. Naghiu primar, D. Dumitru subprimar și I. Cernaș, N. Drăghici consilieri, iar Gh. Naghiu II casier. Dela instalarea tânărului primar se înfăptuiesc mici realizări gospodărești și vor proiecta altele numai spre mulțumirea locuitorilor, cari îi roagă ca prestația la gară să se facă în mod cinstit, fără nici o părținare și în serii, atât cu cărușia cât și cu brațele, pentru a nu suferi artiturile și însămănțărilor. Totodată credem, că noua orânduire comunală va lua măsurile necesare și va raporta ministerelor de Interne și Sănătății cazul băilor din Homorod, cari se găsesc într-o stare de plâns, spre a le trece asupra statului, care dacă le va repara după caviință, mulți bolnavi din jur și restul țării își vor putea găsi sănătatea, având în apropiere la 1 km. stație de C. F. R.

V. MINCIUNA-POEȘTI
ziarist

„Nu tu și-ai vărsat sângele pentru el”

Într-o biserică din Spania se păstrează o cruce, din care brațul drept al lui Isus, ieșit din cui, e slobozit în jos. Iată ce povestește poporul despre această cruce:

Odată s'a spovedit unui preot un mare păcătos. Deasupra scaunului de spovedanie era atârnată această cruce. Atât de mari i-au fost păcatele, încât preotul s'a cam codit să-i dea dezlegare. Însă păcătosul atât de mult s'a legat că-și va îndrepta viața până l-a dezlegat preotul.

Nu peste mult însă păcătosul a recăzut din nou în păcate și a venit din nou la preotul și l-a cerut dezlegarea. Preotul l-a dezlegat, dar i-a spus cu toată hotărîrea că pentru ultima oră.

După mai multă vreme bietul păcătos a recăzut din nou. Preotul însă s'a arătat de astă dată neînduplecat și n'a voit să-l dezlege nici cum. „Și cu toate acestea părerea mea de rău este foarte mare” zice păcătosul. „Am căzut, fiindcă sunt bolnav și slab, însă îmi pare rău din adâncul inimii.” — „Nu”, zise preotul, „pentru D-ta nu mai este dezlegare.”

Și atunci deodată i-s'a părut preotului ea și când ar auzi un plâns de pe cruce. Preotul privi atunci speriat în sus și văzu, cum și-a desprins Mântuitorul mâna dreaptă din cuiu și a făcu deasupra capului păcătosului semnul sfintei cruci. Iară preotul auzi deodată lămurit cuvintele: „Nu tu ți-ai vărsat sângele pentru ei“.

Știrile săptămânii

O greșală. În articolul prim din numărul trecut, pe coloana a doua, în șirul al cincilea se spune: „*pallium arhiepiscopal*“, ceea ce e greșit. Trebuia: „*pallium mitropolitian*“, ceea ce prin aceasta îndreptăm. Pallium sau paliu este o podoabă pe umerii Papei și mitropoliților, făcută din lână albă, în formă ovală, care se îmbracă de către Sfântul Părinte și de către mitropoliți numai la sf. liturghie și se poartă peste celelalte haine arhieresti. Paliu este împodobit cu cruci negre. Lâna din care se pregătește se ia dela mieii anume crescuți pentru aceasta în curtea bisericii: „S. Agneze fuori le mura“ din Roma.

DISTINCTII IN ARHIDIECEZA. În sedința Consistorială din 13 Martie 1945, au fost distinsi următorii preoți: Păr. Eugen Aricean vice-protopop actual din Târnăveni a fost distins protopop actual. Distinsi vice-protopopi onorari. Prinții: Aurel Pop, preot-profesor în Alba-Iulia, Vasile Geaman, paroh în Șard, Gavril Pop, paroh în Aiud, Ioan Tocaciu, paroh în Rădești, Ovidiu Hulea, preot-directorul liceului de băieți Titu Maiorescu Aiud, Vasile Sirbu, paroh în Tritenii de jos, Mircea Tomas, paroh în Tohanul vechi, Iuliu Păstrav, paroh în Sfântu Gheorghe, Ioan Cerghizan, paroh în Sălcud, Alexandru Caian, paroh în Cipăieni, Nașcu Bogdan, paroh în Ludoș II, Ioan Popa, paroh în Alămor, Saviton Cornea, paroh în Vințul de jos, Iovu Popa, paroh în Feisa, Aren Moldovan, paroh în Gănești, Toma Mihaile, paroh în Noal, Nicolae Geangălu, paroh în Săcădate, Ioan Oniga, paroh în Vad, Virgil Negrea paroh în Cârța Octavian Modorcea, preot profesor în Blaj, Dr. Nicolae Lupu, preot Blaj, Celestin Cherebețiu, preot-profesor în Blaj, Ioan Micles, preot-profesor în Blaj, Ștefan Ciufudean, funcționar la Adm. c. e. Blaj, Egeen Totoianu, paroh în Micești, Victor Câmpeanu, preot în Totoiu.

Numiri de preoți. Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc din Blaj a făcut în ședința din 21 Aprilie 1945 următoarele numiri: La Teiuș II Păr. Victor Pop din Șmig, la Subcetate-Mureș Păr. Dr. Simion Nicoară din Rupea, la Sâncraii Păr. Ieronim Pascu din Odverem, la Bogata Păr. Liciniu Racovițan din Deag, la Adămuș Păr. Ioan Cipariu din Hărănglab, la Sângeorgiul de Câmpie Păr. Al. Ciacian din Fântânița, la Filipișul Mic-Mureș Păr. Victor Câmpeanu din Totoiu.

Serbarea dela Liceul Sf. Vasile. În ziua de 17 Aprilie elevii Liceului „Sf. Vasile“ din Blaj au aranjat un festival artistic, și anume elevii și două eleve dela Liceul de fete „Sf. Ecaterina“ din Blaj au jucat tragedia creștină în 5 acte „Poliect“ scrisă de Pierre Corneille, tradusă în versuri de dnii D. Nanu și C. Moldovan. Serbarea a reușit cât se poate de bine.

Rugăciuni pentru pace. Sfântul Părinte dela Roma a adresat o scrisoare pastorală tuturor episcopilor catolici din lume, ca să se facă rugăciuni pentru pace de către toți creștinii, dar mai ales de către copii.

Țărani lăudați de primul ministru al țării. În ziua de 5/6 Septembrie 1944 un batalion de grăniceri români a fost încercuit de trupele germano-maghiare la Zaul de Câmpie, nu departe de Ludoș-Turda. Țăranul Deac Ioan de 52 ani și fiul său s'au legat să-i conducă și să-i scoată din încercuire pe drumuri lăaturalnice și pe poteci, ceea ce

i-a și reușit, fără nici o pierdere. Apoi acest țăran a fost urmărit de dușmani, așa că a fost nevoit să trăiască cu familia sa vreme de 5 săptămâni prin păduri. Pentru aceasta a fost lăudat pe națiune de către d-l președinte al consiliului de miniștri.

S'a dat amnistie adecă iertare de pedepse tuturor acelor cari, până la data de 13 Martie 1945, au săvârșit anumite fapte cari aduceau după sine pedepse. Tot asemenea s'au dat și reduceri și comutări de pedepse. Toate acestea s'au publicat în Monitorul Oficial dela 11 Aprilie 1945.

Groznică nenorocire dela Slobozia. Un copil de 9 ani din Slobozia-Ialomita a adunat mai multe materii explozibile și le-a așezat în dormitorul lor. În dimineața următoare copilul, trezindu-se, a încercat să aprindă lampa cu un explozibil. Focul s'a împrăștiat și a aprins explozibilele, cari au explodat și au nenorocit pe cei doi părinți și pe cei 6 copii ce dormiau. Trei din ei, și anume mama, fata cea mare și un băiat de 14 ani au murit, iară ceilalți au rămas răniți, unii mai tare, alții mai ușor.

Baudă de hoși formată din 6 copii. În orașul Câmpina o bandă de hoși formată din 6 copii jefuiau regulat, aproape în fiecare noapte, pe cetățenii pașnici. În noaptea de 4 Aprilie, voind să dea o nouă lovitură, au fost surprinși de gărzile cetățenești și de poliție și predați parchetului. Ei sunt între 16 și 19 ani.

Generalul Mackenzen prizonier. Cine n'a auzit de generalul german Mackenzen, care a ocupat Țara Românească în 1916? El este acuma bătrân de 96 ani și trăiește penzionar într'un oraș din Germania. Armatele aliate, înaintând repede, l-au luat prizonier.

Pâne mai puțină. Subsecretariatul de stat al aprovizionării a redus rația de pâne la 200 grame pe zi. Muncitorilor cari lucrează în mine li-se dă un supliment de 300 grame, iar celor ce lucrează munci grele 200 grame în plus.

Un priet prizonier. Trupele aliate l-au făcut prizonier pe Prințul August Wilhelm de Hohenzollern, fiul al pătrălea al fostului împărat Wilhelm II, născut la 1887 în Potsdam.

S'a desființat Mitropolia Olteniei. Monitorul Oficial din 20 Aprilie publică desființarea Mitropoliei ortodoxe a Olteniei cu scaunul la Craiova și reînțemeierea episcopiei Râmnicului-Noului Severin cu scaunul la Râmnicul Vâlci.

Jefuitorii de copii. La Sibiu, zilele trecute, o copilă de 6 ani se întorcea dela grădinița de copii spre casă. Deodată o întâmpină un bărbat care cu vorbe frumoase și diferite făgădueli o chiamă într'un colț, îi scoate cerceii de aur și apoi se face nevăzut. Biata copilă numai acasă a știut că acela e un hoț. Mai rar am auzit despre hoți cari să jefuiescă copiii.

Încă o dovadă că suntem latini. Dl profesor universitar Aurel Candrea dela București a scos de curând o carte: „Folklorul medical comparat“, în care D-Sa între altele multe ne arată; cum s'au păstrat la poporul nostru vechile obiceiuri ale poporului roman sau latin. Astfel de pildă învățatul roman Caius Plinius Secundus sfătuia lumea romană din veacul întâi după Cristos, să facă ceea ce fac și astăzi copiii de Români: când ți-a în-

trat apa în urechea dreaptă, (e bine) să safi în piciorul stâng, cu capul (răzâmat) pe umărul drept și să faci acelaș lucru, în înțeles contrar, pentru urechea stângă.

Familie otrăvită. Nu se știe cine a otrăvit, în comuna Bencecul de jos din județul Timiș Torontal, pe copiii Nicolae Blaj de 2 ani, Maria Baj de 8 ani și pe mama lor. Jandarmii cercetează.

O mare nenorocire în portul Bari. Miercuri seara s'a aprins în portul Bari (Italia) un vas cu muniții. Pe urma exploziei puternice au murit 267 soldați, iar 1600 au fost răniți. S'au mai aprins și două alte vase, dar ele au fost stinse numai decât.

† **Trăian Tămaș** s'a stins din viață în ziua de 13 Martie c. în frumoasa vârstă de 74 de ani la Beiuș, unde se retrăsese la iubitul său fiu, Trăian Tămaș, profesor la Liceul S. Vulcan. A trecut la cele veșnice după o muncă închinată ca dascăl Neamului și culturii românești dela granița de Vest a Țării, unde a muncit cu zel în comunele Satu Mic, Drăgești și Silindru, fiind un om al bisericii, al cărei cantor a fost încontinuu până la trecerea în pensie. Pretutindeni pe unde a trecut a depus suflet întru ridicarea culturală a satelor, unde a fost iubit și stimat. A fost tată a 12 copii, dintre cari 5 sunt în viață cu poziții înalte: Trăian și Elena profesori, Emil șef-controlor în Administrația Financiară Bihor, Victor și Ionel avocați. A fost înmormântat în cavoul familiar din Oradea. Aibă parte cu dreptii!

Carti nouă

Prof. Ioan Vultur: *Biserica și civilizația. Tipografia Seminarului Blaj 1945. 108 pagini de mărimea 21/14 cm. preț Lei 280.*

Biserica, această Maică scumpă și bună a sufletelor noastre, lăsată de Dumnezeu să ne ocrotească în valea durerilor și să ne conducă la viața fericită în împărăția lui, și-a îndeplinit totdeauna misiunea cu sfințenie.

În decursul celor 19 veacuri a lucrat și s'a străduit prin oamenii ei cei mai buni, ca să ajute pe alții și să le facă traiul mai ușor. A reușit să-i ridice pe sclavi dela starea decăzută la rangul de persoane libere. A luptat și a cerut respect și ajutor pentru muncitori; i-a sprijinit și ocrotit pe săraci. Pe femei a ridicat-o la rangul de Măicuță și inger păzitor în sanctuarul familiei, iar asupra copilului și-a concentrat toată grija și dragostea. Nu i-a fost străin nimica din ce ne frământă viața: a preocupat-o puterea politică și-a îngrijorat-o războiul. S'a străduit din răsunători ca să-i ridice pe toți prin învățământ. A încurajat știința și artele și a format cu învățăturile ei sufletele nobile, sfinții, în care strălucește bunătatea, mila și puterea lui Dumnezeu.

„Fără civilizație operată de Biserică n'am fi cu nimic mai avansați decât beduinii din Africa și poartă nici atâtea, căci și ei au profitat ceva, deși numai indirect dela civilizația crucii. Nu e oare aceasta unul din cele mai puternice motive care ne îndeamnă, să ne alipim cu tot focul inimii noastre la sânul Bisericii, proslăvindu-o prin vorbele și faptele noastre, pretutindenea și tot timpul vieții noastre?!“ (p. 106).

Toate acestea ni-le arată în noua sa carte „Biserica și Civilizația“ Păr. prof. Ioan Vultur, pe care cititorii noștri îl cunosc din atâtea articole, iar preoții din cele 2 volume de pilde care le sunt într'adevăr „o comoară“ în lupta apostolică. Noua carte le-o recomandăm călduros tuturor și rugăm pe frații preoți s'o răspândească între credincioși. Va fi aceasta un semn de dragoste pentru Biserică și o mângâiere morală pentru cel care a scris-o (C.).

Câteva clipe trăiește în fața Preasfintei Inimi a lui Isus pentru fiecare zi din săptămână. Din scrierile Sf. Margareta Alacoque. 1945, Editura revistei „Viața“ Beiuș. 20 pagini de mărimea 15/10 cm. Lei 50.

Cultul Preasfintei Inimi a lui Isus este foarte răspândit la catolicii din Apus. Autorul acestei broșuri a voit să-l introducă și la noi, de aceea a tradus din limba franceză aceste meditații și rugăciuni dragute, întocmite pe fiecare zi a săptămânii. O recomandăm călduros tuturor iubitorilor acestui cult.